

[Forsvarsministeren.]

ledede med en kort omtale af de lovhjemlede muligheder for genindkaldelser og derefter sagde — jeg beder formanden om tilladelse til et kort citat:

„Imidlertid kan dette“ — nemlig den lovhjemlede genindkaldelse — „ikke gennemføres allerede fra 1953, da gennemførelsen af 18 måneders tjenestetid fuldtud lægger beslag på hærens officerer. For finansåret 1954—55 er i de personeludgifter, som er opført i tabel C2, inkluderet midler til gennemførelse af genindkaldelser til fortsat øvelse af 30 000 mand i 20 dage.“

Det var ikke overvejelser, det var at stille NATO i udsigt, at i 1954—55, altså i indeværende finansår, ville man genindkalde 30 000 mand i 20 dage. Det var derfor fuldkommen forståeligt, at man fra NATOs militære hovedkvarter i december måned i fjor henvendte sig til den nuværende regering og bad om en løsning af genindkaldelsesproblemet for finansåret 1954—55. Det var ved den lejlighed, jeg på regeringens vegne og i overensstemmelse med de militære myndigheder svarede, at det kunne ikke lade sig gøre; det var for finansåret 1954—55. Men med det svar gav man fra NATOs militære hovedkvarter ikke afkald på en løsning af spørgsmålet, nej, man rejste det igen overfor regeringen i marts i år, og derefter fulgte de overvejelser, som førte til forslaget fra regeringens side om 16 måneders tjenestetid i første omgang plus to genindkaldelser, altså ialt 18 måneder i stedet for de 20 måneders tjenestetid.

Det er, hvad der foreligger, ærede medlem, om genindkaldelsesproblemet.

Må jeg dernæst have lov at konstatere: det ærede medlem hr. Erik Eriksen har lige så lidt som det ærede medlem hr. Aksel Møller udtalt sig om, på hvilken måde man ville skaffe dækning for flere hundrede millioner, dersom vi med et budget som det, vi oprindeligt havde udarbejdet i forsvarsministeriet — og som dog betød, at vi havde nedskåret værnernes krav i betydelig grad — skulle have gennemført forsvarsforanstaltninger til et samlet beløb af 1 270 mill. kr. i det kommende finansår. Det er nemlig ikke nok at tale om, hvad vi skal have. De foranstaltninger, vi gennemfører, koster penge, og disse penge skal betales gennem skatter, som udskrives hos befolkningen.

Endelig har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard; jeg beder undskyldte, at jeg ikke i første omgang besvarede det ærede medlems spørgsmål. Det ærede medlem talte om, at der er sket en ret betydelig udvikling indenfor det militærtekniske område, og det er rigtigt, at en revision af forsvarslovene må bygges på andre forudsætninger end dem, hvorpå de nuværende forsvarslove er baseret, fordi denne betydelige udvikling på det militærtekniske område har fundet sted. Den fulde rækkevidde heraf er endnu ikke helt klarlagt for de danske militærmyndigheder, og det kan derfor heller ikke i dag forudses, om lovmæssige ændringer vil være nødvendige af den grund. Det er dog foreløbig indtrykket hos mine rådgivere, at fremkomsten af de nye våben ikke vil føre til nogen ændring i den gamle forsvarsopbygning.

Med hensyn til spørgsmålet iøvrigt om revision af forsvarslovene kan jeg sige, at ifølge en bestemmelse i loven af 1951 om forsvarrets ordning, specielt forsåvidt angår sammensætningen af værnene, korpserne m. m., skal loven forelægges til revision i indeværende folketingsår. Forsvarsministeriet arbejder i øjeblikket med dette spørgsmål, og jeg skal, når overvejelserne er afsluttet, underrette folketinget om resultatet.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Jeg må bede den højtærede forsvarsminister om tilgivelse, hvis jeg også denne gang skulle glemme at svare på vigtige spørgsmål. Den højtærede forsvarsminister kan jo betjene sig af sit privilegium som minister til at tale her i een uendelighed og forlænge debatten, så meget han ønsker. Jeg har en kort bemærkning, i den skal jeg replicere til to ministre, hvoraf den ene oven i købet er statsministeren.

Forsvarsministerens polemik havde en sådan form, at man må forundre sig over, at han er faldet for fristelsen til at bruge den. Ministeren antyder herfra, at jeg har bedt ham give oplysninger om radarvarslingstjenesten, som han ikke kan give af militære grunde. Hvis jeg i min naivitet har bedt om sådanne oplysninger, har forsvarsministeren, hvis han er ængstelig for, hvad svaret kan afstedkomme, kun een ting